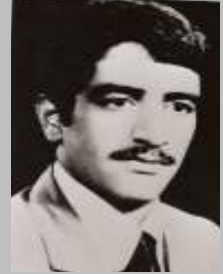

دارینه

نهم په خشانه ناسکه، ناوه روکینکی بهرز و به نرخی میژوویی هه یه. موهه ندس
حه مه حسین که ریمی، نهم په خشانه ی به دهنگی خو، سه بارت به هه سوپانی شوږشگیرانه
و به سه رها تی به ریز سمایل شه ریف زاده (سمکو) تو مار کردووه و له ناستیکی فراوان و
به رچاو، بلاوی کردووه ته وه. به ریز کاک حه مه حسین کانیهک له پاکی، پروباریک له
خوشه ویستی، که مانه رهنگینه یهک له به ره، ناسمانیک له هیوا، لوتکه یهک له به رزی و

زهنجیره چیا یهک له وره بوو. کاسیته که (نه وار) له شیوه ی دیالوگ و دهنگه وه بو فورمی دارستن و نووسین
گوازیایه وه و له لایهن نیمه وه، ریک و پیک کرا.

ناماده کردنی:

۱- مه له که مسته فا سولتانی

۲- ره شاد مسته فا سولتانی

ژانویه ی ۲۰۱۰ میلادی- ولاتی سوید

پیشمه رگه کان له نیو چریکه وه به ره و ئاوییی، نهرم ده بزوتن. شهش حهوت کهس بوون،
که چه کی جو ربه جو ریان پی بوو. له برنه و، له ام - یهک، به لام فیشه کدانی هیچیان پر
نه بوو.

ئاوییی نهرم نهرم و به ئه سپایی له پشتی ته پو لکه وه سه ری هیئا ده ری. ماله کان به
چاوی رهش و ناوچاوی گرژ سه رنجیان ده دان. ئه وان مه ترسیان نه ده کرد،
ئهمنیه پی نه ده ویران. به لام ته نها ئهمنیه دوژمنیان نه بوو، هیژیکی
گه وره تریش بوو که خو یان له گه ل پیوه کرد بوو. ئاوییی ده تگوت مه ترسی
به سه رها تی ئه و رو لانه ی ده کرد. ده تگوت به چاو پرسیا ریان لی ده کا،
ئیوه به چه کی ره شو که وه چو ن له گه ل هه ژدیهای حه وتسه ر تی هه لچوون.

تاقمی پیشمه رگه هه ر نزیک ده بوونه وه له ئاوییی یان ئاوییی نزیک ده بووه، به ده سنیکی
سپی که جاده که بی ئه و بیچووه شیرانه ی ده کیشا داوینی خو. زه لام و گهنج به
پیریانه وه ده هات پروانینی دل سو زی دایکیکی تی دا بوو، که رو له نه ترسه که ی له گه ل
هه ژدیهای حه وتسه ر خو ی پیوه کرد بی.

گه یشتنه سه ر کانی گه وره، کچی ئاوی به پیره وه بردن.

- میوانتان ناوی؟

- به خيّر بيّن سەر چاوى من!

خەلك له مزگەوتى قەرەبالغيان كردبوو. ئەو پيشمەرگەيەك دەيهوهى قسهيان بۆ بكا. پيشمەرگەكان له ئاوايى قەرەوليان داناوه و يهكيكيان به دوو چهكدارى ديكهوه چووته مزگەوتى دەيهوى سەبارەت بەم هەلايه قسهيان بۆ بكا. زۆر بەى زۆرى پياوان له مزگەوت كۆبوونەتەوه، وهك بۆ نويزى جومعه چۆن كۆدەبنهوه. خەلك هەموو دانىشتون بەلام پيشمەرگەكان له پال مەحرابه كەدا روو له خەلك وهستاون. تهنهگهكانيان پييه و دوو سى فيشكدانيان له خو بهستوه بەلام، فيشكدانهكانيان هەموو پر نين.

پيشمەرگەكان زەرەدە خەنەيان له سەر ليوه ئەمما ئەگەر چاك تى فيكرى هەر وهك فيشكدانهكانيان خالين، دلشيان تەواو خووش نيه بەلام ئەوان لەوه پياوترن كه وه پرووى خويانى بيّن.

- باب و براكانم!

ئيوه رهنهگه يهكه يهكهى ئيمه بناسن. ئەگەر كور و براتان نهبين هەندە له نيوتان بووين كه بووينهته كور و براتان. سمكويه قسان دەكا. شوڤه لاويكى بالا بەرز و لاوچاك هەر به خووى دهكهوى فيشكدان و تهنهگه لگرى. دهيانگوت خەلكى سابلاغهوه دانىشگاي تارانى تەواو كردوو. وا به كورديهكى نزيك به دلان قسهى دهكرد، دهتگوت هەر له منداليهوه له ديها تدا گهوره بووه. كاتيک له باسيك دهيكۆليهوه نهرم نهرم و دانه دانه دەدوا، بەلام كاتيک باسى دههينايه سەر شوڤش و راپهرينى خەلك دژى زۆلم و زۆر، چهشنى ههور دهیگرمان.

- هەر ئەم جەماعەتەى ئيوه هەزار و دەولەمندی تيدايه هەروا بگره كوردهواريش. ئەوهتا ئاغای هەيه. حاجى مەحمودى هەيه، حاجى شاترى هەيه كه دەولەمەندن. كرىكار و فهلايشى هەيه كه هەزارن. له هەموو ئيرانيدا وايه، تهنانهت زۆر بەى دنياش، بەلام هەروا نامينى. زۆرداران دەلین ئەو قامكانى دەست وهك يهك نين. خەلكيش، خودا وهك يهك دروستى نهكردوون. يهكيك له نيوچاوى نووسراوه هەزار بى يهكى رسقى زۆرى له خواوه بۆ حەواله كراوه، بەلام ئەمنيش و ئيوهيش دەزانين ئەو قسانه هەموو درۆن. ئەوهتا «حاجى حەمه دۆم» له پيشدا دەولەمەند نهبوو تيهه لچوو، بۆى ريكهوت دەولەمەند بوو. بۆ ئەوهش پيى نهلین دۆم، بۆى چوو هەجى، بەلام ئيستاش هەر پي ئەلین دۆم. خەلك پيدهكەنين!

يان حاجى سەعيد به جههيلي شوان بوو، ئيوه چاكرتان له بيره، پييان دهگوت سەعەرەش، يان تهنانهت ئاگانيش ئەگەر به بنهماله ياندا بچينه خوارى، بابە گهوره يان شوانه يان گاوانه. بابە گهورهى شيخى هەورامان كويخا بووه.

دوو سى كهس دەروانن بۆ يهك. خەلك وهك له نويزى جومعه بن، بى دەنگ گوئ دەدەنى. جههيلهكانيش هاتوون و دانىشتون و به سەرنج و كهيف خووشيهوه گوئ دەدەنى. دوو سى پياوى پيرى پشتين زەرد كه زۆر پروو خووش نين هەر دهليى بيگاريان پي دهكهى،

جار به جار سهرنجی دهرگا که دهن. برپیکیان زور چاک گوئ دهن، برپیکیان دهرسن. له ترسی تفهنگی پیشمهرگهکان لییره کووه بوون، لییرهش له تفهنگی ئەمنیه دهرسن.

حاجی مهحمود و حاجی شاتریش ههر یهکه له بهر مهسهلهیهک دهوله مهند بوون. هیچیان له ئاسمانه وه بویان نهباریوه. ئەوان به سود و سهلهم و تجارهتی قاچاخ و تهنا ته کاسبی حهرام مالیان پیکه وه ناوه. ماله که له پیشتا چ بووه؟ له پیش هه موو شتیکی کارێ کرێکار و فهلا هه موو مالیک پیک دینێ، له حاسلی زهویه وه بیگره تا مالی سی قات ئەوانه هیش یان به فیل یان حیهلی شهرع ههر به زور لیمان دهستینن. چه ند کهستان مانگا و مهپی له جیاتی قهرز داوته وه به حاجی مهحمود یان هه موو خهرمانه کهی ئاغا له بری قهرز و زهکات بردوویه تی. ئەوه زولمه هه موو کیشه یهکی کومه ل له سهر ئەو زولمه یه. کیشه ی هه ژار و زوردار، بگره نیوان ناخوشی ژن و میردیش و هه موو کیشه یهک له گه وره تا بچووک، ئەگهر چاک تیفکریی ههر دهرواته وه سهر ئەو کیشه یه. کورده واری خومان دهلی «هه موو شتیکی له باریکیدا دهپسی، زولم له ئەستوریدا» ئەلبهت دهبی بو خومان هیزی لیبه کهین هه تا کوو بیسی. هه مووتان چوونه ته شار و شکایه تان کردووه و نیو ئیداره کان هه موو چوون، دهزانن که ئیداره ی دهوله تیش غهیری بو دهوله مهند کاریک ریک ناخا و ئەگهر ئیجاره ی زهوی نه دن ژاندارمه به زوری لیتان دهستی نییت. ئەگهر سودی قهرز نه ده نه وه هه روه تر. قهرزی بانگیش نه ده نه وه ماله که تان هه راج ده کهن. بو هه موو کاریکی بچوکیش به رتیل ههر دهبی بدن.

دهولهت ههر بویه دروست بووه، که ئەگهر نیوه ئیجاره تان نه دا یان حهقی خوتان ویست، یان داوی دهسحهقی زیادی بکهن به زوری تفهنگ، بیدهنگتان بکات. ئەگهر داوی مهدرسه و دکتور و ریگا و بانیشتان کرد، جوابتان نه ده نه وه. هه مووتان له بیره وه ری خوتاندا ئەوه تان زور له بیره، دهولهت نوکه ری دهوله مهندانه. له دهوله مندی تاران و هه نده رانه وه بیگره، هه تا حاجی شاکری و ئاگاکانی ولاتی خومان.

ئه وه تا دهولهت و دهوله مهند ههر وهک یهک ده چن. ئەلبهت ئاگاتان لییه که کورده واری زولمیکی دیکه هیشی لی ده چی. کورده واری بو خوی حکومه تی نیه. رهنگه بلین ئەگهر دهولهت نوکه ری دهوله مهندانه ههر نامانه وئ، به لام ئەگهر نوکه ری دهوله مهند نه بی به لکوو خزمهتکاری هه ژار بی، ئیدی خو چاکه.

جا باب و براکانم!

له بهر هه موو ئەوانه ئیمه چه کمان هه لگرتوه، چه کمان هه لگرتوه که ئەو دهوله ته پرووخینین و له سهر که لاوه ی دهوله تیکی دی ساز بکهین، که هه ژار سهر دار بی، کرێکار و جووتیار حوکمیان به دهس بی و کورده واریش تیدا بهش خوراو نه بی. ئیمه زهوی و زار و مال و دهولهت له چهنگی دهوله مهند و ئاغا دهر دینین و دیده یه نه وه به ساحبی خوی، به خه لکی زهحمه تکیش، کرێکار و جووتیار. چونکوو هه موو حاسل و داها تیک هه تا له بن عه رزدا یه، مولکی کهس نیه و له گه ل هاته دهری، مولکی ئەو کهسه یه که کار دهکا و عارهق ده ریژی بو هیانه ده ریی ئەو داها تانه.

رہنگہ پیتان سہیر بی، ئیمہ بہ چہکیکی رہشووکہوہ و دہولت بہ توپ و تہیارہوہ چوئمان پیڈہکری۔ ئەمما دہولت توپ و تہیارہی بہ داہاتی دیہات و شار و ہموو ولات دہبا بہ ریوہ۔ دہولت سہرباز و ئەمنیہ و جاش لہ ئیوہ دہگری و شہریان پیڈہکا۔ سہرچاوہی ہموو دہسہلاتیکی دہولت ئیوہن۔ خہلک، ہموو خہلکی زہحمہتکیش، ئەگہر ہموو خہلک، کہ ئیمہش رولہی دلسوژیانین یہک کہوین و پیکہوہ خہباتی چہکدارانہمان بہ ریوہ بہرین، دہولت بہوریکی پەرووینہیہ، کہ ہەر بہ یہکہم ہہلمت تیکی دہشکینین۔

ئیمہ ہموو خہلک، خہلکی خہباتکەر، ئەگہر ہموو پیکہوہ پی لہ عہرز دہین گہورہترین بومہلہرزہ دہخہینہ ولاتہوہ کہ قہلای دوزمن دەرووخیئی۔

کی ئەو ہموو حاسلہ پیدا دہکا؟

کی چہرخی ہموو دونیا ہہلدہسوورپیئی؟

کریکار و فہلا و ہموو خہلکی رہنجبەر، ئەگہر ئیمہ ہموو پیکہوہ بگرمینین ہہورہ تریشقہکہمان ہەر بہ سام دوزمن دہکا بہ زووخال، ہانای ہناسہی سینگمان گہردی دوزمن بہ با دہدا۔

ئیمہ خہلکی خہباتکار کہ ئیمان و بروامان ہہیہ بہ ہیژی خہلک و چہکمان ہہلگرتوہ، ہہتا ہہتایہ بروامان وایہ کہ ہیژی خہلک بہحریکی بہرہرینہ گمہی نایہ و ہیچ ہیژیک باشاری ناکا۔ وہک سوئی موریدانی شیخن، ئیمہ موریدی خہلکین، وہک شیخان موریدی خودان، ئیمہ موریدی خہلکین، خہلکی خہباتکەر، خہلکی رہنجبەر۔

سمکو و برادہران لہ مالیکدان!

ساحب مال: کابرا ئەی بہ قوربانی دہمت بم، کاکہ بہ سہری سہیدی زہمبیل قسہکانت وہک ئایہتی قورئانی وا بوون، بہ دلہوہ دہنووسان۔

ژنہکەئ: ئەریوہلا لہ دەوری سہرت گہریم، بہ خودای نوورت لہ نیو چاوان دہبارئ۔ ئەلای خیرم بہ خودای کردبی بہ مراد دہگہن۔

سمکو دہلی: بہ مراد دہگہین، مرادی ئیمہ مرادی ئیوہیہ۔

ساحب مال پییوایہ ژنہکەئ قسہیہکی کردووہ سمکو دلگیر بی۔ دہلی ئەتو چہقہی مہکە، نانی بیئہ، خودا دہیزانی لہ کہنگیوہ نانیان نہخواردووہ۔

سمکو دہلی: مامہ گیان ئیمہ قہت رہزا بہ ئەزیہتی ئیوہ نین۔ نان و دوہیہکمان بدہنی، ہەر بہری دلمان بگری۔

ساحب مال دهلی: ئەى قوربان له سایهى سهرى ئیوهوه شوکور هه موو شتیک ههیه. مریشکم کوشتوهتهوه، ههیف نیه ئیوه نهیخۆن، ئەمنیه بیخوا، ئەوه فرمایشته. بهلی فهقیرین بهلام قهدری میوان ههر دهگرین.

سمکو به پیکه نینهوه دهلی: بو پیم دهلی قوربان، ئەمن وهک ههسه نی برا بچوکت وام، ههر له ته مهنی ویشدام. پیشت بلیم، ئیمه فهقیرمان لا بهریتزر له ئاغا و ماغایه. نانیان هیئا!

سمکو زانی ئەگهر دیسان باسی خهرج و ئەزیه تی شیوهکه بکری کابرا پی ناخۆش دهبی، له بهر ئەوه خیرا دهسی کرد به تاريف کردن له نان و چیشتهکه. یاره بی دهستت خۆش بی خۆشکی، به وه لا له سابلأغیش خوانی وا جوانم نه دیوه.

ژنه دهلی: دهک نۆشی گیانت بی، زوو به مراد بگهن و بچنهوه سابلأغی.

ژنه، دلې پر بوو و دهنگی له رزی، داخوا دایکتان ئیستا چاوه پیتان بی. ره بی ئەمن کویرایم دایه! فایده ی نه بوو، تیکه ی هه وه لیش به دلې سمکو دا هاسان نه چوووه خواری. بیری دایکی کهوتهوه و سابلأغ. چاوی ههر واق ما به نانه که دا. سمکو ده ماخی نه بوو.

له مانیکی دی دوو پيشمه رگه لهوی میوانن. یه کیکیان کوپخا شه ریفه و له کاتی نانخواردندا چۆته خه یالاته وه. دهولت قهولی داوه تی به مهرجی یان سمکو بکوژی یان به جوړیک بیان خاته نیو ته له ی دوژمنه وه دههزار ته مهنی جایزه بده نی. ئەویش به هیوایه و ههر له وهش ده گهری هه لیکی باشی دهسکه وی و دایم له خه یالی پووله که و خه یانه تی خوی دایه. خۆبه خو دهلی دههزار ته مهنم دهده نی، تراکتوری پیده کریم، کریکیشی پیده کهم ده مکاته پیاو.

خه لکی ئاویبی یهک یهک و دوو دوو دههاتنه لای سمکو. فه لایه کی پیر قهنده کی به ده مه وه ههر سه رنجی سمکو ده دا و حاجیه کیش چووبوو لای ژووروی مه جلیس. یهک دوو جه هیلیش له مه جلیسدا بوون، چاوه پروان بوون سمکو چایه که ی بخواته وه و قسان بکات. ئاخری خاوه ن قه نه که ییش خوی پیپرانه گیرا و دهستی به قسه کرد. وه لا میرزا هه رچه ند بی ئەدبیشه به لام لیم حالی نیه چۆن به دهولتەتان ویراوه!

سمکو دهلی: خاله گیان له مزگه وتی باسم کرد، ئیمه پشتمان به ئیوه بهستوووه و هیوای قاییمان به ئیوهیه.

حاجی دهلی: جا چاکه ئەوتا منیشتان کوشت، خه یاله و دهیکه ن ئیوه چۆن وهسه ر دهکه ون، خه لک تازه دهولته مند بوونه ته وه و دووتان ناکه ون.

مامی قهنده کیش دهلی: وه لا قور بهسه ر و مالویران ماوینه وه، به لام شتیکه دهولته که ییش باشاری ناگری. به حره و لیی کهم نابیته وه.

سمکو جواب ده داته وه و دهلی: ئەگهر شوپش هه موو ولات داگری و له ههر لایه که وه دوژمن پیدابنی، پی به بلیسه ی ئاوری خه باتی خه لک بسووتی، ئەگهر ئەو به حره ههر

لیی کہم بیٽه وه و نه چیته وه جیی، ئەگەر هه موو خه لک بکهونه هه ول ئیمجا ئەو به حره وهک حکایه تی دیوه که که به حره که ی خوارده وه بو حه زرتی سولیمان، جا ئەو جار به حری ده ولت ده بیٽه ده شتیکی وشک و به ربه رین، به تراکتوران بیکیلی و بیکه یه به هاروو.

فه لای قه نده کیش ده لئی نیوچاوانی کراوه، به ئیشتها گوئ داوه ته سمکو.

– جا کوا، ئەگەر روژیکی وا بی، هه موو قولی لی هه لده کهین، ئەو سه گبابانه هه ر کوتیان ئیسلحات ده کری و ده بینه خاوه ن زهوی. ده ی کوا؟ ئیمه پیمان وابوو زهوی به هه مووان ده درئ، نان بو هه مووان ده بی. ئەوه ی کاریگەر و رهنجبه ره نانی ده بی، ئەوه ی ته وه زل و زگزه له بهین ده چی. پیمان وابوو ئاغا ده وه ی نامینی و توویان له سه ر عه رزی پاک ده بیٽه وه و هه موویان ده رژیته نیو چۆمی. پیمان وابوو دوکتور و ده رمان ده بی، قه ند و چا و برنجمان بو دینه ناو مالان. موخته سه ر واده ی زورمان به خومان دابوو، که چی هه موو خه ون و خه یال بوو.

پیراره که ئاغا زهویه گه وه که ی ئەوه به ری چۆمی لی بریم بو خالسه، ئیستاش دیسان به شی ده کاته وه، به شیکی دی لی هه لده گریته وه بو ئەوه ی به خیر باقیمان پی بفروشی، وه لا ئیدی به کجاری کۆله وار ده بم.

کوریکی جه هیله هه ر ده جوولایه وه تا نوره ی قسه ی که ویت به په له کوتی، که ستان ناوی له گه لتان که وئ!

سمکو زور به ئیشتیا گوئی دابوو خالی قه نده کیش. رووی کرده وی و هه ناسه یه کی هه لکیشاو گوتی وه لا کاکه گیان چه لی ریکو پیک ده بین، به یینیکی دی پی و پیلاوت ده نیینه سه ر چاومان.

فه لای قه نده کیش روانی بو حاجی و بو مه جلیس و به ئاشکرا ترسا.

ساحیب مال گوتی دی کاکه لی ره جیگاتان بو راخه م یا له کوئ ده فه رمووی؟
سمکو کوتی:

– عه رزت ده که م هه روا راده کشیین، پیش ئەوه ش ولات رووناک بی ده رۆین. روو له پیشمه رگه کان ده کا و ده لی: کاک شه ریف قه ره ول بی. شه ریف چاوی وریشاوه. مه حه مد روانی بو شه ریف و بو سمکو، شه ریف قه ره وه !!

وه ختی خه و ده وریان چۆل بوو، سمکو خه وی لیینه ده که وت، دوو هه واله که شی بیٽاقت بوون. یه کیان وتی:

– ئەری بو ئەو جه هیله ت ری نه دا له گه لمان بی.

سمکو به تووره بییه کی ره فیقانه وه تیپروانی و گوتی:

- ئه‌وه تۆ ده‌لیی چی؟ مه‌سه‌له‌یه‌کی کوردی هه‌یه ده‌لیی "رپوی له کونه‌وه نه‌ده‌چوو گه‌سکی به‌کلکی خۆیه‌وه ده‌به‌ست!"

ره‌فیه‌که‌ی ده‌لیی:

- زۆر خه‌مباری، چیه‌؟

کاکه‌ بۆیه‌ نالییم بترسین، به‌لام ده‌بی ئاگادار بین و لیمان تیک‌نه‌چی. پاش مانگیک ئه‌وه یه‌که‌م که‌س بوو ده‌یگوت دیمه‌ نیوتان. ده‌ی چه‌ک له‌ کوپرا بینین، فیشکدانی خۆمان پر نین. ده‌بی چاک له‌ خۆمان ورد بینه‌وه و که‌م و کورپه‌کانمان چاره‌سه‌ر که‌ین. هه‌ر وه‌ک له‌ مزگه‌وتی گوتم، ده‌ولت مه‌کینه‌یه‌کی زه‌لامه‌ وه‌ک هه‌ژدیهای هه‌وتسه‌ر له‌ هه‌موو ولاتیکی، هه‌موو دیه‌کی بنکه‌ و په‌لی هه‌یه‌ و هه‌موو به‌ جاریک خه‌ریکی ئیش بو‌یه‌ک مه‌رکه‌زن، بو‌ تاران. ئه‌و ده‌ولته‌ ته‌ که‌ تیی هه‌لچووین ئه‌گه‌ر هه‌وتسه‌ری بی، شه‌ش سه‌ری خه‌ریکی پاراستنی خۆی و پرووتاندنی خه‌لکه‌. ته‌نها سه‌ریکی خه‌ریکی بازه‌ کاریکه‌، وه‌ک نه‌خۆشخانه‌ و مه‌دره‌سه‌ی نیوه‌ و ناته‌واو بو‌ ئه‌وه‌ی خه‌لک کاری شه‌ش سه‌ره‌که‌ی دی له‌ بیر به‌رنه‌وه‌. ئه‌و مه‌کینه‌یه‌ زه‌لامه‌، ده‌ولت به‌وره‌ په‌روینه‌یه‌ به‌لیی، به‌لام به‌رانبه‌ر به‌ هیزی خه‌لک وایه‌.

هیزی خه‌لکمان له‌ پشته‌؟ خه‌لک پییان خۆشه‌ پشتیوانمان بن، ئه‌مما نازانن چۆن یارمه‌تیمان بده‌ن. ده‌ولته‌تیش چاک ده‌زانن چۆن له‌ گه‌لمان به‌شه‌ر بی. شو‌رشی ولاته‌کانی دیکه‌ی له‌به‌رچاوه‌، وه‌ک ماسی چۆن له‌ ئاوی ده‌برن، ده‌یه‌وی ئیمه‌ش له‌ خه‌لک به‌ری.

ره‌فیه‌که‌ی ده‌لیی:

- به‌م حیسابه‌ ریمان بو‌هیچ کو‌ی نابی.

- «وه‌للا بلیم چی، ده‌بی زۆر قایم خه‌ریک بین. ده‌بی مه‌کینه‌یه‌ک دروس بکه‌ین له‌ هه‌موو شاریکی و له‌ هه‌موو دیه‌یه‌کی بنکه‌ و په‌لی هه‌بی. ئه‌گه‌ر مالی ئاغا په‌لی ده‌ولته‌، کریکار و هه‌ژاری شاریش په‌نای ئیمه‌ بن. ئه‌گه‌ر ده‌ولت و ده‌ولمه‌ند و ئاغا ده‌ستیان له‌ ده‌ستی یه‌ک ناوه‌ و پشتیان به‌ یه‌ک به‌ستوه‌، کریکار و جووتیار و ئیمه‌ش ده‌بی ده‌ست له‌ ده‌ستی یه‌ک نیین و به‌ ته‌واوی پشت به‌ یه‌ک ببستین. مه‌کینه‌یه‌کی وا ساز بکه‌ین که‌ هه‌موو خه‌لک بتوانن به‌ هۆی ئه‌و مه‌کینه‌وه‌ یارمه‌تیمان بده‌ن و یه‌ک بگرن. وه‌ ئیمه‌ش به‌ ته‌واوی له‌ گه‌ل هه‌موو خه‌لکی زۆلم لیکراو ببینه‌ یه‌ک»

«ئه‌و هه‌موو خایانه‌ له‌ شارن، ئه‌و هه‌موو جاشانه‌ نوکه‌ری حکومه‌ت له‌ دیهاتانن چی؟ جاش په‌لیکه‌ له‌ مه‌کینه‌ی ده‌ولته‌، ئه‌گه‌ر ئیمه‌ په‌لمان برده‌ نیو جه‌رگی خه‌لک، ئیدی هیچ هیزیک باشارمان ناکا. ئه‌و هه‌ژارانن هه‌لخه‌له‌تانوه‌ و بوونته‌ جاش، به‌و مه‌رجه‌ی ئیمه‌ په‌لمان به‌ینه‌ نیو جه‌رگی خه‌لک، رایانده‌کیشین بو‌ نیو خۆمان. به‌و مه‌رجه‌ی ئیمه‌ و خه‌لکی هه‌ژار و زه‌حمه‌تکیش یه‌ک بگرن، ئیدی هیچ هیزیک باشارمانا‌کا. پیموایه‌ دهردی گه‌وره‌مان هه‌ر ئه‌وه‌یه‌. ئیمه‌ له‌و ناوچه‌دا وه‌ک زیندانی کرابین وایه‌، مه‌کینه‌

ئەویش جىي بە جىي دەكا، ئەوا رېشەى ھەموو سەرنەكەوتنىكىمان ئەوئەيە. جۆگەمان نىيە ھىزى خەلك ئازىن كەينە سەر مەزراى خەبات. خەباتىش ئەگەر ھىزى خەلكى لىي برا، ۋەك مەزراى بى ئاو دادەمرى و سىس دەبىي. لىرەشەۋە ھىچمان پىي ناكرى، گەمارۆ دراوین، لە خەلك جىي بووینەتەۋە، ئەوئەش نەبىي جەمەئى جارى دەتوانىن خەلك ببىنىن. ئىمە كەمىن و بىي سامانىن، تەنانەت خويئندەۋارانىش لىمان ناپرسن! قسەى وانم بو مەكە پرتەقال دەخۆن و باسى كوردایەتى دەكەن، ئەوانە خائىنن. ھەموو خويئندەۋارىي نالىم. ئەمن بو خۆم نە كرىكارم، نە فەلا، بازە خويئندەۋارىي دلسۆزن، بەلام رىگای خويان لىي ون بوو. دەۋلەتىش ۋەك ھەژدىھایەك ۋایە لە تەختى شىرىك نووستبىي. ھەر خويئندەۋارىي رىگای لىي ون بىي و بخزى دەكەۋىتە گەروئەۋە بە رىي خەیانەتدا دەچىي. بەلام ئەگەر ئىمەش مەكىنەمان ببىي دەتوانىن زۆریان بە لای خۆماندا بكىشىن.

رەفىقەكەى دەلىي:

– دەى ئىستا دەلىي چىي؟

– ۋەلا بلىم چىي، خۆ دەسبەجىي ناتوانىن ھەموو شتىك ساز كەين. دەبىي ھەموو خەلك سازى كەن. با تاقمە پىشەرەۋەكان ۋەپىشكەون، وردەوردە خەبات تىزتر بىتەۋە و مەكىنە دەروس بىي. مەكىنەيەك كە چىنى كرىكار بىيات بە رىو و لە سەر قازانجى ھەموو خەلكى زەحمەتكىش تىيكۆشىي.

رەفىقەكەى دەلىي:

– ئەۋە، ئەۋ شەۋ نابىي. ئەمن دەلىم ئىستا چ بکەين؟

تەقە بەرزەۋە دەبىي، ۋلات دەشلەزىي. شەرىف يەكىكى برىندار كردو و دەرچوۋە. پىشەرگەكان شىپرزە لە دى دەرون.

مەحمەد دەلىي:

– بە خودا من دەمزانى ۋاى لىدىي.

رەفىقەكانى دەلىي:

– ئەى بو نەتگوت بىي شەرەف.

سكۆ دەلىي:

– بوچى شەر دەكەن، خىرابن با برۆين. دارىنە لەۋىيە. رىگایەكى سەخت و خۆشە و بو شەر دەبىي.

قەۋمابو! چاكىان دەس پىي نەكردبوو، رىگای گەرانەۋەش ھاسان نەبوو. بە بىي مەكىنە و رىكوپىك كوردنى خەلك ھىچيان پىندەكرا. ئەۋ كارانەش لە چىاۋە نەدەكرا. بو كارى ۋا دەبوۋاىە لە پىشدا چوۋبانە نىو جەرگى خەلك و تا بەىنىكى خەلكيان سازمان دابا. بەلام ئەوان لە ھەموو لایەك دىار بوون و بە دوزمن گەمارۆ درابوون. لە پىشدا پىيان

وابوو ئەگەر کۆمەلێک خۆیندەوار و دلسۆز وەک کۆمەلێک فریشتە بچنە نیو خەلک، وەک پیغەمبەرانى قەدىم بلین واکا و خراپە، شۆرش دەکری.

خۆیان هیندە شۆرشیان پى باش بوو وایان دەزانی خەلک هەر ئەوندەئ نیوی شۆرشیان بیست وە دوویان دەکەون. بەلام هیهات! کۆمەلێ ئینسانی هیندە ساکار نیه و شۆرش هیندە سههل و سووک نیه. وەک سمکۆ دەلێ هەموو کیشەئ کۆمەل کیشەئ هەزار و زۆردارە. بەلام زۆرداران تا ئیستا توانیویانە جگە لەو جەماعەتە کە هەزارى بو دەدۆشن، تەنانەت هەزارەکانیش بە دووی خۆیدا ببا و ئەو کیشەیان لە بیر بەریتەوه.

هەتا هەزار و تەنانەت بەردەسى زۆردارانیش لە گەل زۆرداران بن، هەتا هەزاران بە تەواوی تینەگەن، کە بو بەدەست هیئانی مافی خۆیان و لە بین بردنی زۆرداران دەبێ یەک بگرن و خەبات بکەن و، تەنانەت هەتا خەلک بو ئەو مەبەستە دوو دل بن، دوزمن بە تەنێ نابێ و پشستی قایم دەبێ. دوزمن بە تەنێ نابێ و پشستی هەر قایم دەبێ. تەنها وەختی کە خەباتی خەلک و چینه پیشرەوهکان زۆردارانى بە تەنیا خستەوه، رۆژی بە سامی هەموو گەلان دژی شەبەکەى زۆردار هاتە کول، ئەو دەمە ئەویش وەک بلقی سەر ئاو دەدری و لە نیو دەچی.

هیشتا ئەو کاتە شۆرشگێران دەبێ وریا بن. ئەو مەیتە پیسە وەک کرمی نەکەویتە لەشی هەمووی ئەوانیش بەو مەرجە دەکری و ساز دەبێ کە تاقمە پیشرەوهکانى لە پیشدا بتوانن بە ساز کردنی مەکینەیهک، کریکار و جووتیار و چینه زەحمەتکیشەکانى هەموو ولات یەک بگرنەوه و دوزمن لە هەموو ولاتەوه گەمارۆ دەن، تەفر و تونای کەن.

ئەو رۆلە نەبەزانە بوونە تەجرەبە، تەجرەبەیهکی تال، ئەو پیاوه پیشرەوانە داخوا دەبنە پەردەى دواى؟

بە چا و ترووکاندنیک مەحمەدیش هەلدى، نەکا لە باتى شەریف کە خزمى بوو بیکوژن. یەک بانگ دەکا:

– مەمەد مەمەد! بە خودا ئەویش بوى دەرچوو.

یەک دەلێ:

– بانگی کە، برا بانگی کە! نا جواب ناداتەوه. ئەویش راپورتمان لى دەدا.

سمکۆ دەلێ: دەگەینه چۆمى دارینه هەر لەوئ دەبین تا سبهى. شەو نامان بینەوه.

رفیقهکەى دەلێ:

– بە سەرى تۆ جاش و ئەمنیهى زۆر هاتوونە ئەو ناوچهیه.

سمکۆ دەلێ:

– قەت هیندە لە شەر نەترسابوو، چ بووه جەرگت بى!

رهفیهکەى دەلێ:

- ناترسم، به لام ته واو که مین، ئەو مهیته شمان پییه شه پمان چۆن پیده کری؟!
سمکو ده لئ:

- ئاخ شهریف ناپیاوی سهگ باب! هیئده بیره بیره مه که ئەوتا گهیشتن.

دارینه چۆمیکه و شیونیکه پر بهرده

که لئین و قوژبنه، بیدهنگه، کش و ماته

له سهه ئاسۆکه وه داران به بهژنی لار و لویر و به کزی

روویان کردووته ناسمانی ساف و روشن و شینی به هاری

به گه لای تازه و جوانی مانگی گۆلانه وه دهستیان به رهو ناسمانی شینه!

ده لئیی نیازکیان ههیه، ناواتیکیان له ده لئ خه مینه، به په روش و به دم شینه وه دهنگیان لئ دئ. ده لئیی دهنگی
دوعای چاک و پیریکی وه دم زیرینه.

گاشه بهردان بیدهنگ و کرن، گه وه هریان دهشاریه وه. دلئیان به برینه.

چۆمه بیدهنگه له بهر گویی نامه حره می پر له قینه،

له بن چوار بهرده وه چوار تفهنگ ملیان ده رکیشاوه. چاوی رهشیان به ئاسۆیه کی سه رنج داوه، تا بشکینن بائی هه
په له وریکی، خه یائی خاوه.

جاشیک دهه دهکه وی تهقه له تفهنگه وه دئ جاش دهگه وزی و دهکه وی.

خه نجهری میسری بیقه راره نه گهر له کالانا بخه وئ !

تفهنگی پیشمه رگهش جاش بیینی، هیهات له سهنگه را کر بکه وئ!

ئه وه هه وه ره وهیه کی نه منیه و ره وهیه کی جاشه روویان کرده نه و شوینه.

تهقه دامه زرا و نه مان تۆپ و ده بابیه یان پینه نه وا. هه وره وه نه منیه و ره وکه جاشه، که دینه، له سهه و دوو سهه و
سئ سهه سهه که وتن، تۆپ و ده بابیه و بازوکا هاتن ریز بوون، ملیان گپرا ئاوا له نیو بهردان.

له په سا گولله ی تۆپ و تانک داباری بو دئ دارینه و خه م بو دئ فه قیر و هه ژاری.

دارینه ئاورینه !

دارهکان به شنه ی بایه کی به سام هاتوونه سه مایه کی تووند و دوژمن تارین چه کی نیو بهردان به هه موو فیشه کی
ده تلینی لاشه ی نامهردان،

دهیان گه وزینی له ناو ته لان و بهردان، خوینیان ده رژینی و دهیان گلینیتته ناو بهردان.

هه ر تۆپ و ده بابیه به تاوه، له باتی سهه تۆپی نه وان، تاقه فیشه کی له لاوه به لام هه یداد، فیشهکان فیشه کی
تیئا نه ماوه.

جوانمیردهکە ی من جه خاری به جهرگم فیشهکی ئی براوه.

هۆ هۆ خانه، هۆ خانهی ئهوی سهه جاشه، مهردی! نازای! فهرموو باشه،

دهبرو خه بهریگ بینه له نیو بهرد و تهلانی به تۆپ لهت لهت کراوی دارینه.

خانه دیت، دهروواته سهه سهنگه ران، کلکی کلافیه گویی قوته ههه به چهشی جاشه که ران. دئی قایمه بو نوکه ری زۆردار و داگیر که ران.

سمکو ئه و تا برینداره،

گوايه ماوه؟

نه ری، زه رده خه نی هیشتا له چاوه. چهک نه ماوه برادر له پال برادر کوژراوه

سه ری له سهه بهردی سهنگه ری. چاوی له ئهستیرهیه، ههه وهک چاوی دئداریک له دئبه ری، بی ری له مه رگی هه ره جوانه، مه رگی خه باتکه ری.

مه رگ ئه گهه هات دئه به خیری بینه

مه رگی خو شتر له سهنگه ره، نهک له نیو نوینه!

بهه مه رجی هه بی دهستی دۆستی هه لگه ری چهکی دا که وتوم له سهنگه ری دارینه.

خانه هه ئه ده کیشیته ده مانچی دهسته زیرینی ده ئی ئه وهیه دوزمی زۆردار و خوینمژینی.

پی ده ئی ئه گهه شادو ئیمان دینی بینه ده تگه ی نه مه به هه شتی به ری نی.

دیته زمان چاوه ده می سمکو که ده ئی: شادو

ئیمانم ئه وهیه، باورم به هیزی خه لکه، که به حریکی به ره برینه، باورم به هیوای خه لکه، که هیوایه کی زۆر شیرینه، هه تا هه تایه خو شه ویستی خه لکی ده رده مند ئه وینه.

نا ئه له ده مانچه ی دهسته زیرینی، رووباریکی خوین ده رژینی له برینی. سمکو له نیو بهردی دارینه وه هه ئه ده فریته نیو کۆشی خه لکی دئخه مینی، بو نیو دئی خه لکی چاوه به ئه سرینی. چهکی ده داته دهس خه لکی و ئه سرینیان ئه سپی به ده سمائی تووره ی و قینی.

هه موو نا ئه یان ده گاته خرۆشینی، ده چینه میژوو، ده چینه ئه به ده یه تی به ره برینی.

ئه و تا ئه وه مه یته یا شووره سواره، که ده روا له وه به ری رووباره.

هیوام خه لکه که هیوایه کی زۆر شیرینه، هه تا هه تایه خو شه ویستی خه لکی ده رده مند ئه وینه.

ئه وه لاپه ره یه ک بوو له ژیا نی پر له شانازی شه هیدی نه مر کاک سماعیلی شه ری فزاده که له نیو پيشمه رگه دا، به "مه لا عه زیز" ده ناسرا. له رۆژی دوا زده ی گولانی سالی ۱۳۴۷ی هه تاوی له سهه چوومی که لوی له نیوان جاده ی بانه - سه رده شت له دارینه له شه ریکی قاره مانانه دا له گه ل دوو هاوری دیکه به دهستی جاش و ئه منیه ی حکومه تی

به‌کریگیروای ئییران شه‌هید بوون. تهرمی ئازیزی له لایهن هیزه‌کانی حکومه‌تی پاشایه‌تی‌هوه، بو گورستانی تایله‌ی شاری سنه گوازرایه‌وه و دوژمن له وی ئه‌سپه‌رده‌ی کردووه.

ئه‌گهر ماسمی‌دیای کوردی و یا ههر ئورگان و که‌سیک ئه‌م په‌خشانه که‌ئک وهر ده‌گری، تکایه ناماژه به سه‌رچاوه‌که‌ی بکات .

٢٠١٠ ی میلادی